

WHAT ENGLISH LANGUAGE TEACHERS NEED TO KNOW VOLUME 1 : UNDERSTANDING LEARNING

วรวิทย์ ตัณยวิสุทธิ

WORAWOOT TUTWISOOT

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

UDON THANI RAJABHAT UNIVERSITY

จังหวัดอุดรธานี

UDON THANI PROVINCE

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหนังสือ

ในแวดวงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีหนังสือ ตำรา บทความ งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องมากมาย ผู้ที่จำเป็นต้องใช้องค์ความรู้ดังกล่าวในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นนักวิจัย นักการศึกษา ครูอาจารย์ หรือนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก อาจประสบปัญหาในการค้นหาและอ่านงานที่เกี่ยวข้องที่กระจัดกระจายอยู่ตามที่ว่า ๆ

หนังสือในชุด “What English Language Teachers Need to Know” ซึ่งเขียนโดย Denise E. Murray และ Marry Ann Christison เป็นการรวบรวม เรียบเรียงองค์ความรู้ปัจจุบัน ที่ครูสอนภาษาอังกฤษควรรู้ไว้ในหนังสือชุดเดียวกัน ถึงปัจจุบัน หนังสือชุดนี้ออกมาแล้ว 3 เล่ม ก็คือ What English Language Teachers Need to Know Volume 1: Understanding Learning (Murray & Christison, 2011a), What English Language Teachers Need to Know Volume 2: Facilitating Learning (Murray & Christison, 2011b) และ What English Language Teachers Need to Know Volume 3: Designing Curriculum (Christison & Murray, 2014) โดยบทวิจารณ์นี้ ขอเขียนถึงเนื้อหาในหนังสือเล่มแรกเท่านั้น

บทนำ

หนังสือเล่มแรก “What English Language Teachers Need to Know Volume 1: Understanding Learning” มีรูปแบบการนำเสนอที่ง่ายต่อการอ่าน โดยในแต่ละบทจะขึ้นต้นด้วยสถานการณ์ที่เรียกว่า Vignette และตามด้วยคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านได้คิด และแสดงความคิดเห็นกับสถานการณ์นั้น ๆ จากนั้นจึงนำเสนอทฤษฎีและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งใน volume 1 นี้ อภิปรายประเด็นพื้นฐานที่สำคัญในการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ คุณลักษณะผู้เรียนและบริบทสภาพแวดล้อม (Identity and Context) การรับรู้ภาษา (Language Awareness) การเรียนรู้ (Learning) และความเชี่ยวชาญด้านอาชีพ (Professionalism)

Part 1: Identity and Context (คุณลักษณะผู้เรียนและบริบทสภาพแวดล้อม)

ในส่วนแรกของหนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนกล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญสองประการ ที่ครู อาจารย์ นักการศึกษา ควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นั่นก็คือ คุณลักษณะผู้เรียน และบริบทสภาพแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติ แรงจูงใจ ความเชื่อ และการเรียนรู้ของนักเรียน

1. Learner Identities (คุณลักษณะผู้เรียน)

ในบทที่ 1 ผู้เขียนอภิปรายเรื่องคุณลักษณะผู้เรียน ที่อาจมีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติ สัญชาติ เพศ ครอบครัว หรือการเป็นคนที่มีหลายภาษา และบทบาทของการจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนที่มีผลต่อคุณลักษณะผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนด้วยกัน หนังสือและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และบทบาทของครูและนักเรียน ก็ล้วนส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น

2. The World of English (โลกของภาษาอังกฤษ)

ในบทนี้ ผู้เขียนอภิปรายความหลากหลายของภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเกิดจากความแตกต่างของผู้เรียน เช่น อายุ เพศ หรือสภาพทางสังคม - วัฒนธรรม (sociocultural) ผู้เขียนได้อภิปรายทฤษฎี World Englishes ของ Kachru (1986) ที่แบ่งกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษออกเป็น 3 กลุ่ม มาเป็นกรอบในการอภิปราย กลุ่มแรกคือ Inner Circle คือประเทศที่คนส่วนใหญ่ในประเทศใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก เช่น อังกฤษ อเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แคนาดา ส่วนกลุ่มที่สองคือ Outer Circle ได้แก่ ประเทศที่ภาษาอังกฤษมีความสำคัญชีวิตประจำวัน เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินเดีย ส่วนกลุ่มที่สามเรียกว่า Expanding Circle ที่ภาษาอังกฤษเป็นเพียงภาษาต่างประเทศ ไม่ได้ใช้ในการสื่อสารสำหรับคนส่วนใหญ่ในประเทศ เช่น ประเทศไทย ญี่ปุ่น จีน Kachru แสดงความเห็นว่าคุณสมบัติที่อยู่ใน Inner Circle เป็นผู้กำหนดแบบแผนของภาษาอังกฤษมาตรฐาน (standard English) ที่ทำให้ประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศต้องคอยปฏิบัติตาม ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอน การวัดผล แม้ประเทศที่อยู่ในกลุ่ม Outer Circle จะมีแบบแผนภาษาอังกฤษเป็นของตนเอง เช่น ภาษาอังกฤษแบบสิงคโปร์ แต่แบบแผนดังกล่าวอาจจะยังไม่เป็นที่ยอมรับและนำไปใช้ในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังไม่เป็นที่ยอมรับในกลุ่มประเทศใน Inner Circle ได้

ประเด็นที่ซับซ้อนและน่าสนใจก็คือ ใครคือเจ้าของภาษา (native speakers) เพราะหากเราให้นิยามว่า native speaker คือคนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ใช้ภาษานั้น และสามารถพูดภาษานั้นเป็นภาษาแรก แล้วคนที่อยู่ในประเทศกลุ่ม Outer Circle อย่างสิงคโปร์ ที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นภาษาอังกฤษ (แม้จะเป็นภาษาอังกฤษแบบท้องถิ่นก็ตาม) จะนับเป็น native speaker ด้วยหรือไม่ หรือคนที่เกิดในประเทศกลุ่ม Inner Circle แต่เติบโตมาในครอบครัวที่อพยพมา หรือคนที่เกิดในกลุ่มประเทศ Outer Circle ที่เติบโตมาในครอบครัวที่ใช้ภาษาอังกฤษจะเรียกว่าเป็น native speaker หรือไม่

3. English Language Learning Around the World (การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั่วโลก)

ในบทนี้ ผู้เขียนนำเราไปสำรวจการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศต่าง ๆ โดยยังใช้กรอบแนวคิดของ Kachru ในการอภิปรายเช่นเดิม โดยเริ่มจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศกลุ่ม Inner Circle ซึ่ง

มักจะเป็นหลักสูตรที่จัดสำหรับนักเรียน นักศึกษาต่างชาติ หรือผู้อพยพ ซึ่งมีความหลากหลายทั้งด้านอายุ เชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม

อย่างไรก็ตาม บริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศกลุ่ม Outer Circle และ Expanding Circle นั้นแตกต่างออกไป ที่ผ่านมาในประเทศเหล่านี้ ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สอนกันในโรงเรียน เน้นการเรียนการสอนไปที่หลักไวยากรณ์ คำศัพท์ มากกว่าการสื่อสาร แม้ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาจะมีความพยายามปฏิรูปการเรียนการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น แต่การเรียนแบบเดิมก็ยังพบเห็นได้ทั่วไป นักเรียนที่มีฐานะดีก็จะเข้าเรียนในสถาบันสอนภาษาเพื่อเรียนการสื่อสารภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา และนักเรียนจำนวนมากก็เข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการทำข้อสอบเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย

สิ่งที่ทำให้นักเรียนโดยเฉพาะในกลุ่ม Expanding Circle ต่างจากนักเรียนในกลุ่ม Inner Circle ก็คือ นักเรียนส่วนใหญ่ยังคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นเพียงวิชาเรียนวิชาหนึ่งเท่านั้น ภาษาอังกฤษยังไม่มีผลต่อชีวิตประจำวัน และยังใช้ภาษาแม่ในการกระบวนกรเรียนการสอนส่วนใหญ่ ซึ่งต่างจากประเทศในกลุ่มประเทศ Outer Circle บางประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา

ประเด็นเรื่องภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน ทั้งสามกลุ่มมีปัญหาที่แตกต่างกัน ในกลุ่ม Inner Circle ซึ่งผู้เรียนที่เป็นนักเรียนต่างชาติและผู้อพยพ ต่างก็เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษที่เป็นเสมือนใบเบิกทางสู่โอกาสในการเรียนและการทำงาน ประเด็นจึงอยู่ที่ว่าทำอย่างไรจะรักษาและให้ความสำคัญกับภาษาดั้งเดิมของคนกลุ่มน้อยเหล่านี้ ส่วนประเทศในกลุ่ม Inner และ Outer Circle กลับพูดถึงการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน

4. The Cultural Context (บริบททางวัฒนธรรม)

ในบทนี้ผู้เขียนอภิปรายถึงความสำคัญของบริบททางวัฒนธรรมที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อย่างที่เราทราบกันดีว่าการเรียนภาษาควรจัดควบคู่กับการศึกษาวัฒนธรรมของชาติเจ้าของภาษาด้วย เพราะภาษาและวัฒนธรรมมีผลต่อกันไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เช่น ลักษณะของภาษาอาจมีผลต่อวิธีคิด มุมมองต่อโลกของผู้ที่ใช้ภาษานั้น ๆ อย่างไรก็ตามผู้เขียนอ้างว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีลักษณะเป็นพหุวัฒนธรรม (multicultural) เพราะในหลาย ๆ ประเทศ ผู้เรียนมีโอกาสดูแลพบหรือร่วมงานกับคนที่มาจากหลากหลายเชื้อชาติ และวัฒนธรรม แต่สื่อสารกันผ่านภาษาอังกฤษ คำถามคือเมื่อผู้เรียนแทบจะไม่มีโอกาสได้พบกับเจ้าของภาษาในกลุ่ม Inner Circle เลย ครูที่สอนภาษาอังกฤษควรสอนวัฒนธรรมของชาติใด

ในตอนท้ายของบท ผู้เขียนอภิปรายบทบาทครูในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งครูมีฐานคติ ความเชื่อที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นบทบาทครูในฐานะผู้ถ่ายทอดส่งต่อความรู้ เป็นผู้จัดการควบคุมกิจกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียน หรือเป็นต้นแบบทางภาษา นอกจากบทบาทของครูแล้ว นักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งยังสนใจการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและรับผิดชอบกระบวนกรเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น หรือที่เรียกว่า learner autonomy

5. Learning about Identity and Setting (การเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะและสภาพแวดล้อม)

ในฐานะครู เราจะพบว่าแม้เราจะทำงานในสถานศึกษาเดิม แต่สภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ผู้เรียน สภาพสังคม หรือนโยบาย อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในบทนี้ ผู้เขียนจึงชวนให้เราสำรวจสภาพแวดล้อมที่เราทำงานอยู่ ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างขององค์กร หลักสูตร แหล่งทรัพยากรที่มี สภาพชุมชนแวดล้อม และข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ซึ่งการสำรวจข้อมูลดังกล่าวอาจจะช่วยในการตัดสินใจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

Part II: Language Awareness (การรับรู้ภาษา)

ในส่วนที่สอง ผู้เขียนได้อภิปรายความรู้ด้านภาษาศาสตร์ที่ครูสอนภาษาอังกฤษควรรู้ ได้แก่ ระบบเสียง (sound system) ระบบคำ (system of words) ระบบประโยค (sentence system) และภาษาพูด ภาษาเขียน (spoken and written language)

6. The Sound System (ระบบเสียง)

บ่อยครั้งที่ครูเจ้าของภาษาไม่ได้เรียนด้านภาษาศาสตร์หรือด้านการสอนภาษามาโดยตรงจึงอาจไม่สามารถอธิบายหลักภาษาให้กับผู้เรียนได้ ในส่วนที่สองของหนังสือพูดถึงความรู้ทางภาษาศาสตร์ที่ครูสอนภาษาอังกฤษหรือที่นักวิชาการเรียกว่า teacher language awareness (TLA) ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับเจ้าของภาษาที่จะไปเป็นครูสอนภาษาอังกฤษต่อไป

ผู้เขียนเริ่มต้นด้วยระบบเสียง (the sound system) ในภาษาอังกฤษ อย่างที่ได้กล่าวไปแล้วว่าภาษาอังกฤษมีความหลากหลาย การออกเสียงก็เช่นเดียวกัน ความหลากหลายไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะการออกเสียงแบบอังกฤษหรือแบบอเมริกันเท่านั้น เพราะประเทศในกลุ่มอื่น ๆ อาจมีวิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษแตกต่างกัน เช่น ภาษาอังกฤษแบบสิงคโปร์ ภาษาอังกฤษแบบอินเดีย หรือแม้แต่คนในประเทศเดียวกันที่อยู่ต่างท้องถิ่น ก็อาจออกเสียงต่างกันได้

ผู้เขียนได้สรุปองค์ความรู้ที่จำเป็นในการสอนการออกเสียง เช่น International Phonetic Alphabet (IPA) ซึ่งเป็นชุดอักษรที่ใช้สำหรับถ่ายทอดเสียงในภาษาต่าง ๆ เพื่อให้เราสามารถเรียนการออกเสียงภาษาต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ตำแหน่งอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงเสียงต่าง ๆ (places of articulation) ลักษณะการออกเสียง (manners of articulation) ฯลฯ และประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง เช่น เสียงพยัญชนะ (consonants) เสียงควบกล้ำ (clusters) เสียงสระเดี่ยว (monophthongs) สระผสม (diphthongs) ฯลฯ

7. The System of Words (ระบบการสร้างคำ)

ในบทนี้ ผู้เขียนได้สำรวจวิวัฒนาการและที่มาของ “คำ” ในภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ซึ่งศาสตร์ที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของภาษาต่าง ๆ เรียกว่า “historical linguistics” ข้อมูลจากงานวิจัยทำให้เราสันนิษฐานว่าภาษาอังกฤษน่าจะอยู่ในกลุ่ม Indo - European ซึ่งมาจากภาษาโบราณที่เรียกว่า Proto - Indo - European นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้สรุปข้อมูลเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในยุคต่าง ๆ ตั้งแต่ยุคเก่า (Old English) ยุคกลาง (Middle English) ยุคใหม่ (Modern English) และยุคปัจจุบัน (Late Modern English)

นอกจากข้อมูลด้านวิวัฒนาการทางภาษาอังกฤษแล้ว ผู้เขียนยังสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับ morphology ซึ่งหมายถึงศาสตร์ที่ศึกษาองค์ประกอบของหน่วยคำอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นการเติม prefixes และ suffixes คำนามผสม (compound noun) การสะกดคำ การตัดคำ (clipping) การรวมคำ (blending) ฯลฯ

8. The Sentence System (ระบบประโยค)

บทที่ 8 กล่าวถึงระบบการสร้างประโยค หรือหลักไวยากรณ์ ซึ่งปัจจุบันมีการศึกษาใน 2 ลักษณะ นั่นก็คือแบบ prescriptive ที่ศึกษาและกำหนดว่า การใช้ภาษาแบบใดถูก แบบใดผิด ส่วน descriptive นั้น ไม่ได้ตัดสินว่าแบบใดถูกหรือผิด แต่มุ่งศึกษาและรายงานการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นจริง

ผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาจะรู้ได้เองว่าประโยคที่ได้ยินหรือเห็นนั้นถูกต้องสมบูรณ์ (completeness) และกำกวม (ambiguity) หรือไม่ นอกจากนี้ยังสามารถร้อยเรียงประโยคได้ถูกต้องตามลำดับ (word order) เช่น การวางประธานไว้หน้ากริยา การวางคำคุณศัพท์ไว้หน้าคำนาม เป็นต้น ทั้งหมดนี้เจ้าของภาษาสามารถทำได้โดยอัตโนมัติ หรือที่เรียกว่า subconscious knowledge นั่นเป็นเหตุให้เจ้าของภาษาหลายคนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องแต่ไม่สามารถอธิบายหลักการได้ ซึ่งแตกต่างจากผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ผู้เขียนได้สรุปข้อมูลที่สำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนโครงสร้างประโยค ไม่ว่าจะเป็น ประโยคในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ประโยคความเดียว (simple sentences) ประโยคความรวม (compound sentences) ประโยคความซ้อน (complex sentences) และประโยคความผสม (compound-complex sentences) นอกจากนี้ยังมีประโยคบอกเล่า (declarative sentences) ประโยคคำถาม (Interrogative sentences) ประโยคคำสั่ง (imperative sentences) และประโยคอุทาน (exclamatory sentences)

นอกจากนี้ผู้เขียนยังอธิบายส่วนต่าง ๆ ของประโยคหรือที่เรียกว่า parts of speech หรือ lexical categories ซึ่งประกอบไปด้วยคำนาม (nouns) คำสรรพนาม (pronouns) คำคุณศัพท์ (adjectives) คำกริยา (verbs) คำกริยาวิเศษณ์ (adverbs) คำบุพบท (prepositions) คำสันธาน (conjunctions) คำอุทาน (interjections) และคำนำหน้านาม (determiners) นอกจากคำเดี่ยวแล้ว ประโยคยังสามารถประกอบไปด้วยวลี (phrases) และอนุประโยค (clauses) ประเภทต่าง ๆ อีกด้วย

9. Beyond the Sentence: Spoken and Written Language (เหนือกว่าประโยค : ภาษาพูด และ ภาษาเขียน)

ในบทที่ผ่านมา เราได้เรียนรู้โครงสร้างประโยคกันแล้ว แต่บางครั้งเราอาจแปลกใจว่าภาษาที่เราได้ยินจากบทสนทนาของเจ้าของภาษานั้นอาจแตกต่างไปจากที่เราเรียนรู้มา การศึกษาภาษาที่ใช้กันจริง ๆ ในบริบทต่าง ๆ หรือที่เราเรียกว่า discourse analysis นั้นมีความสำคัญมาก ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรเข้าใจองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสำคัญในการดำเนินการสนทนา ไม่ว่าจะเป็น การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และการใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่น (reference) ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เกี่ยวข้องกัน หรือที่เรียกว่า cohesion และที่สำคัญคือสิ่งที่อยู่ในบทสนทนาควรจะต้องเกี่ยวข้องอยู่ในประเด็นเดียวกัน เพื่อผู้อ่านหรือผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ หรือที่เรียกว่า coherence ด้วย นอกจากนี้ก็ยังมีประเด็นอื่น ๆ ที่ควรตระหนักถึงอีก เช่น ระดับภาษา (register) ประเภทของภาษา (genre) วัฒนธรรม ฯลฯ ซึ่งล้วนส่งผลต่อลักษณะของภาษาทั้งในการพูดและเขียน

Part III: Learning (การเรียนรู้)

ในส่วนที่สามของหนังสือเล่มนี้กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ (Theories of Learning) การเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition) การเรียนรู้ภาษาที่สองและการสอนภาษาที่สอง (Second Language Acquisition and Second Language Pedagogy) และทฤษฎีการเรียนรู้ในห้องเรียน (Learning Theories in the Classroom)

10. Theories of Learning (ทฤษฎีการเรียนรู้)

ในบทนี้ผู้เขียนอภิปรายทฤษฎีการเรียนรู้ที่นำมาจากองค์ความรู้ด้านการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายโยงความรู้จากสิ่งที่อยู่แล้วไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ หรือที่เรียกว่า transfer of learning เช่น การขี่จักรยานได้ช่วยให้การขี่มอเตอร์ไซด์ทำได้ง่ายขึ้น หรือกระบวนการเรียนรู้ที่มักจะช้าในตอนเริ่มต้น เมื่อทำได้ไปสักพักอัตราการเรียนรู้จะเพิ่มขึ้น และมักจะลดลงอีกครั้งเมื่อเราได้เรียนรู้สิ่งนั้น ๆ แล้ว หากทำเป็นกราฟก็จะได้รูปโค้งหรือที่เรียกว่า learning curve นั่นเอง

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอีกมากมาย เช่น เราควรสอนองค์ความรู้หรือสอนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (learning to learn) ระยะเวลาที่ควรจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งหรือที่เรียกว่า spacing effect ควรเป็นอย่างไร หรือเนื้อหาที่สอนควรเป็นแบบแยกส่วนเป็นองค์ประกอบเล็ก ๆ หรือสอนโดยให้เห็นภาพรวม และปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ เช่น ความพร้อมของผู้เรียน อารมณ์ ความรู้สึก การทำแบบฝึกหัด ฯลฯ

11. An Introduction to Second Language Acquisition (บทนำว่าด้วยการเรียนรู้ภาษาที่สอง)

ในบทนี้ผู้เขียนจะลึกลงไปที่ศาสตร์การเรียนรู้ภาษาที่สองโดยตรง โดยเริ่มจากแนวโน้มการศึกษาตั้งแต่อดีต เช่น การเปรียบเทียบระหว่างภาษาที่หนึ่งกับภาษาที่สอง หรือที่เรียกว่า Contrastive Analysis ประเด็นเรื่องปัจจัยของภาษาแม่ต่อการเรียนภาษาที่สอง (Language Transfer) หรือการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของผู้เรียน (Error Analysis)

นอกจากนี้ผู้เขียนยังเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง (First Language Acquisition) เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาที่สอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทฤษฎี Universal Grammar ของ Noam Chomsky นักภาษาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่ง โดย Chomsky อ้างว่า เด็กทุกคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาใด ๆ ก็ได้

12. Second Language Acquisition and Second Language Pedagogy (การเรียนรู้ภาษาที่สองและการสอนภาษาที่สอง)

ในบทนี้ ผู้เขียนพยายามเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition) เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยกล่าวถึงวิธีการสอนในแบบต่าง ๆ แนวทางที่ใช้ในการศึกษาวิจัย และหัวข้อประเด็นต่าง ๆ ที่มีการศึกษาผ่านมา เช่น บทบาทของ input และ interaction ที่มีต่อการเรียนรู้

นอกจากนี้ ปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวภาษาโดยตรง เช่น ทักษะคติ (attitude) และแรงจูงใจ (motivation) ไม่ว่าจะเป็นแรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) และแรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) หรือที่นักวิชาการในด้านการเรียนรู้ภาษาที่สองเรียกว่า integrative กับ instrumental ก็ได้รับความสนใจในฐานะที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้เช่นกัน

13. Learning Theories in the Classroom (ทฤษฎีการเรียนรู้ในห้องเรียน)

ในบทสุดท้ายของส่วนที่สามนี้ กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในห้องเรียนได้ เช่น การใช้กลวิธีในการเรียนรู้ (Learning Strategies) ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การจัดการกับ metacognitive, cognitive และ socio-affective นอกจากนี้ยังพูดถึงสไตล์ในการเรียน (Learning Styles) และความสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญา (Intelligence) กับการเรียน (learning)

Part IV: Professionalism (ความเชี่ยวชาญด้านอาชีพ)

หลังจากอภิปรายถึงองค์ความรู้ที่สำคัญที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรรู้แล้ว ในบทสุดท้ายผู้เขียนกล่าวถึงวิชาชีพครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และการพัฒนาตนเองทั้งขณะที่เป็นนักศึกษาที่เรียนด้านการสอน และขณะที่เป็นครูผู้สอนเต็มตัวแล้ว

14. Sustaining Professionalism (การรักษาความเชี่ยวชาญด้านอาชีพ)

การพัฒนาความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ (Professional Development) สามารถทำได้ในหลายวิธี เช่น การเข้าร่วมประชุมทางวิชาการ (conference) เพื่อพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยน และเรียนรู้จากประสบการณ์ของเพื่อนร่วมอาชีพ นอกจากนี้ การศึกษาต่อเพิ่มเติมในระดับต่าง ๆ และการอ่านงานเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้อง ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาตนเอง

นอกจากนี้ยังมีแนวความคิดในการพัฒนาด้านวิชาชีพอีกมากมาย เช่น การใช้วิธีสะท้อนความคิดของตนเอง (Reflection) เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาและปรับปรุงการเรียนการสอน การใช้ระบบพี่เลี้ยง โดยให้ครูที่มีความรู้ มีประสบการณ์มากกว่าคอยช่วยให้คำแนะนำ หรือการพัฒนาตนเองแบบร่วมมือกัน (Cooperative Development) การทำงานวิจัย หรือที่เรารู้จักกันดีในรูปแบบของวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action Research) และการเป็นอาสาสมัครให้นักวิจัยมืออาชีพเข้ามาทำการศึกษาวิจัย ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาตนเองในด้านวิชาชีพอีกด้วย

ข้อเสนอแนะและแนวทางการเลือกหนังสือ

โดยสรุปหนังสือ “What English Language Teachers Need to Know Volume I: Understanding Learning” ของ Denise E. Murray และ Marry Ann Christison เป็นหนังสือที่เหมาะสมสำหรับครู นักวิชาการ นักการศึกษา และนักศึกษาที่ต้องการองค์ความรู้เบื้องต้นที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบเบื้องต้นอย่างตัวผู้เรียน ผู้สอน บริบท ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอน การเรียนรู้ภาษา และการพัฒนาตนเอง ส่วนประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้เขียนได้อภิปรายไว้ในหนังสืออีก 2 เล่มในชุดเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- Christison, M. & Murray, D. E. (2014). *What English language teachers need to know volume III: Designing curriculum*. New York, NY: Routledge.
- Kachru, B. B. (1986). *The alchemy of English: The spread, functions and models of non-native Englishes*. Oxford: Pergamon Press.
- Murray, D. E. & Christison, M. (2011a). *What English language teachers need to know volume I: Understanding learning*. New York, NY: Routledge.
- Murray, D. E. & Christison, M. (2011b). *What English language teachers need to know volume II: Facilitating learning*. New York, NY: Routledge.